

Lovforslag, vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger dertil. Det er ikke min Mening at svække Virkningen af de sympatiske Udtalelser, som er faldet angaaende vore Vestkystfiskeres Kamp med Vesterhavet, jeg deler selv fuldt ud denne Sympati. Heller ikke tager jeg Ordet, fordi jeg ikke kan indse, at de mange Penge, som ifølge Lovforslaget skal stikkes i Vestkysthavnene, vil komme igen med rigelige Renter i Form af forøget Fiskeri for danske Fiskere, men jeg tager Ordet for at gøre det høje Ting og den højtærede Minister opmærksom paa, at det ikke alene er paa Jyllands Vestkyst, men ogsaa andre Steder, man trænger til Havneanlæg til Støtte for det nationale søgaaende Fiskeri. Det er rigtigt nok, at vi bør skabe de bedste Betingelser for, at Nordsøens Fiskerigdom kan indfanges af danske Fiskere i Stedet for at overlade til andre Nationers Fiskefartøjer at hente denne Fiskerigdom hjem, men vi bør ikke for disse nationale Bestræbelser glemme, at vi paa den anden Side af Landet ogsaa har en international Fiskeplads, nemlig Østersøen, hvor vi har lige saa stor Interesse i at støtte Fiskeriet og bringe det størst mulige Udbytte hjem. Paa hele Falsters Østkyst findes ikke et eneste Tilflugtssted for Fiskerne. Det Classenske Fideikommis har ganske vist bygget en ganske lille Havn, som hedder Hesnæs, men den er fuldkommen privat og kan kun anløbes af nogle faa autoriserede Fiskere; en Havn, som er tilgængelig for almindelige Fiskere, findes ikke paa hele den 4 Mil lange Østkyst af Falster. Der er her efter alle samstemmende Udtalelser fra sagkyndige, baade Fiskere og andre fiskerikyndige, de bedst mulige Betingelser for et søgaaende Fiskeri, hvis man blot havde et eneste Tilflugtssted i Form af en Fiskerihavn. Fiskerne paa Falster er i den senere Tid begyndt at røre ved Spørgsmaalet, der er afholdt Møder og indsamlet Penge til Bestridelse af de foreløbige Udgifter til det af Fiskerne og andre interesserede nedsatte Udvalg, som skal forberede Sagen. Fiskerne er paa Grund af Mangelen paa Havne paa Østkysten henvist til udelukkende at fiske paa Vestkysten, det vil sige i Guldborgsund; men dette Sund er, hvad jeg ofte har haft Lejlighed til at paavise her i Tinget, en meget daarlig Fiskeplads paa Grund af Sukkerfabrikkens Afløb af Kalkslam, som ødelægger Fiskebestanden. Enkelte unge, raske Fiskere cykler tidligt om Morgenen, naar Vejret tillader det, over til Østkysten af Falster og driver Pram-

fiskeri, men vi kan vel let blive enige om, at et saadant primitivt Pramfiskeri kan ikke blive til noget, kan i alt Fald aldrig faa national Betydning.

Naar jeg ser paa det foreliggende Lovforslag, hvorefter der skal anvendes 16,100,000 Kr. til Fiskerihavne og Læmoler paa Jyllands Vestkyst, foruden hvad Ekspropriation af Arealer og nye Baneanlæg i Tilslutning til den ene Havn vil beløbe sig til, spørger jeg: Naar der falder en saa rigelig og vederkvægende Regn paa den jyske Præst. var det saa ikke muligt at lade det dryppe en lille Smule paa den falsterske Degn? Med andre Ord: Jeg tillader mig at opfordre den højtærede Minister for offentlige Arbejder og det ærede Udvalg, som faar med Lovforslaget om Fiskerihavne at gøre, til at optage Spørgsmaalet om Bygning af en Fiskerihavn paa Falsters Østkyst til Afgørelse paa det foreliggende Lovforslag. Som alt nævnt har Fiskerne paa Falster og deres Venner allerede gjort et lille Forarbejde, og den almindelige Mening er, at en saadan Havn kan anlægges for $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. At dette er rigtigt, kan jeg naturligvis ikke svare for, men den højtærede Minister har jo sine sagkyndige, som hurtigt vil kunne undersøge og afgøre Spørgsmaalet. Har vi først brugt de 16—18 Mill. Kr. til Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst, bortset fra, hvad Ringkøbing Fjord og Hvide Sande har kostet Landet, vil det blive meget vanskeligt indenfor en overskuelig Fremtid at slaa til Lyd for Anlæg af Fiskerihavne andetsteds, og derfor beder jeg om at faa Spørgsmaalet om en Havn paa Falsters Østkyst, som under andre Forhold først vilde komme til Debat i dette høje Ting tidligst til Efteraaret, optaget paa det foreliggende Lovforslag.

N. C. Jensen: Det er en glædelig Kendsgerning, at man nu har faaet dette Spørgsmaal om Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst løftet ud af det lokale Leje og gjort til en Landsinteresse, saaledes at det ikke er de lokale Rigsdagsmænd alene, der skal kæmpe for denne Sag, men hele Landets Opmærksomhed er blevet vakt saa stærkt, at det varsler om en heldig Afgørelse. Naar Sagen har ventet saa længe paa sin Løsning, som den har, tror jeg ikke, det er, fordi det udover Landet har manglet paa Interesse for Fiskerne, men fordi Spørgsmaalet har været holdt indenfor den lokale Ramme, og Interesserne der har været saa forskellige, at det ikke har været muligt at skabe den al-